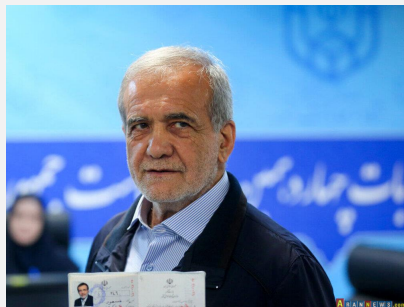

پزشکیان : چین و روسیه در روزهای سخت دوست و پشتیبان ما بودند

رئیس‌جمهور منتخب مردم با انتشار مقاله‌ای در روزنامه تهران تایمز با عنوان «پیام من به جهان جدید»، رویکرد خود را به روابط با کشورهای منطقه، آفریقا، چین، روسیه، اروپا و آمریکا تشریح کرد

به گزارش آران نیوز به نقل از زیرنویس ، رئیس‌جمهور منتخب مردم با انتشار مقاله ای در روزنامه تهران تایمز با عنوان «پیام من به جهان جدید»، رویکرد خود را به روابط با کشورهای منطقه، آفریقا، چین، روسیه، اروپا و آمریکا تشریح کرد. متن کامل مقاله رئیس‌جمهوری منتخب ایران، بدین شرح است:

در بحبوحه جنگ و ناآرامی های منطقه، با برگزاری انتخاباتی رقابتی، مسالمت آمیز و منظم، نظام سیاسی ایران ثبات خود را به نمایش گذاشت و بر ادعا های برخی از «کارشناسان ایران» در برخی دولت ها خط بطلان کشید. ثبات سیاسی و شیوه افتخارآمیز برگزاری انتخابات، نشانگر تدبیر رهبر معظم انقلاب، آیت الله خامنه ای، و تعهد مردم ایران به انتقال دموکراتیک قدرت حتی در شرایط دشوار است.

من با برنامه ای که بر «اصلاحات»، «تقویت وحدت ملی» و «تعامل سازنده با جهان» تأکید داشت وارد کارزار انتخابات شدم و در نهایت موفق شدم اعتماد هموطنانم را، حتی زنان و مردان جوانی که از وضعیت کلی کشور ناراضی بودند، در پای صندوق های رأی جلب نمایم.

این اعتماد برای من بسیار ارزشمند است و مصمم هستم با ایجاد اجماع، هم در داخل کشور و هم در سطح بین المللی، وعده هایی را که در دوران تبلیغات انتخاباتی به مردم کشورم داده ام، محقق سازم.

در آغاز، می خواهم تأکید کنم که دولت من حفظ عزت ملی و شأن بین المللی ایران در هر شرایط را سرلوحه کار خود قرار خواهد داد. سیاست خارجی ایران بر پایه اصول «عزت، حکمت و مصلحت» استوار است و طراحی و اجرای آن نیز برعهده رئیس‌جمهور و دولت گذاشته شده است. من قصد دارم تمامی اختیارات اعطا شده به این مقام را به کار بگیرم تا این هدف کلان را پیگیری نمایم.

با این رویکرد، دولت من قصد دارد سیاستی فرصت گرا را پیگیری کند که با ایجاد «تعادل» در روابط با همه کشورهای، منطبق با منافع ملی، توسعه اقتصادی و نیاز های صلح و امنیت منطقه و جهان باشد. در این راستا، از تلاش های صادقانه برای کاهش تنش ها استقبال می کنیم و با صداقت به صداقت پاسخ خواهیم داد.

در دولت من، تحکیم روابط با همسایگان در اولویت قرار خواهد داشت. ما پیگیر تشکیل یک «منطقه قوی» خواهیم بود، نه مناسباتی که در آن یک کشور به تنهایی به دنبال استیلا و تسلط بر دیگران باشد. من قویاً اعتقاد دارم که کشورهای همسایه و برادر نباید منابع ارزشمند خود را در جهت رقابت های فرسایشی، مسابقه تسلیحاتی و محدودسازی بی مورد یکدیگر هدر دهند. به جای آن، هدف ما باید ایجاد محیطی باشد که در آن منابع همگان برای پیشرفت و توسعه منطقه، به نفع همه، اختصاص یابد.

ما به همکاری با ترکیه، عربستان سعودی، عمان، عراق، بحرین، قطر، کویت، امارات متحده عربی و سازمان های منطقه ای به منظور تعمیق روابط اقتصادی، تقویت روابط تجاری، ارتقا سرمایه گذاری های مشترک، مقابله با چالش های مشترک و حرکت به سوی ایجاد چارچوب منطقه ای برای گفتگو، اعتمادسازی و توسعه مبادرت خواهیم کرد.

منطقه ما دیربازی است از جنگ، تنش های فرقه ای، تروریسم و افراط گرایی، قاچاق مواد مخدر، کمبود آب، بحران پناهندگان، تخریب محیط زیست و مداخلات خارجی رنج می برد. حالا وقت آن فرارسیده که با هم به این چالش های مشترک برای آینده بهتر نسل های بعدی رسیدگی نمایم. همکاری برای توسعه و شکوفایی منطقه ای اصل راهنمای سیاست خارجی ما خواهد بود.

به عنوان کشور هایی که از منابع فراوان و سنت های مشترک برخاسته از تعالیم صلح آمیز اسلامی

برخوردارند، باید متحد شویم و به جای منطق قدرت، به قدرت منطق تکیه کنیم. با بهره گیری از ظرفیت هنجارسازی خود، می توانیم از طریق ترویج صلح، ایجاد محیطی آرام برای توسعه پایدار، تقویت گفتگو و مقابله با اسلام هراسی نقش مهمی در نظم جهانی پسا قطبی ایفا نمائیم. در این راستا، ایران به سهم خود آماده نقش آفرینی خواهد بود.

در سال ۱۹۷۹، پس از انقلاب، نظام نوظهور جمهوری اسلامی ایران روابط خود را با دو رژیم آپارتاید اسرائیل و آفریقای جنوبی، بر اساس موازین حقوق بین الملل و اصول پایه ای حقوق بشر، قطع نمود. تا به امروز، اسرائیل همچنان یک رژیم آپارتاید است که «نسل کشی» را نیز به کارنامه تیره خود – که شامل اشغال، جنایات جنگی، پاکسازی قومی، شهرک سازی، برخورداری از سلاح های هسته ای، ضمیمه غیرقانونی سرزمین های دیگران و تهاجم به همسایگانش بوده – اضافه کرده است.

به عنوان اولین اقدام، دولت من از کشور های عرب همسایه درخواست همکاری خواهد کرد تا با استفاده از تمامی اهرم های سیاسی و دیپلماتیک استقرار آتش بس و متوقف کردن کشتار مردم غزه را در اولویت قرار دهند تا از گسترش دامنه جنگ جلوگیری شود. سپس باید با جدیت تلاش کنیم تا به اشغال طولانی مدتی که زندگی چهار نسل از فلسطینیان را ویران کرده است، پایان دهیم. در این راستا، تاکید می کنم دولت ها بر اساس «کنوانسیون نسل کشی ۱۹۴۸» موظف به اتخاذ اقدامات لازم برای جلوگیری از نسل کشی هستند و نه پاداش دادن به نسل کشی از طریق عادی سازی روابط به مجرمان!

امروزه به نظر می رسد که بسیاری از جوانان در کشور های غربی به حقانیت مواضع دیرپای ما در قبال رژیم اسرائیل پی برده باشند. می خواهم از این فرصت استفاده کنم و به این نسل شجاع بگویم که اتهامات یهودی ستیزی علیه ایران به دلیل موضع اصولی اش در مسئله فلسطین، نه تنها کاملاً غلط است، بلکه به فرهنگ، باور ها و ارزش های اساسی ما توهین می کند. مطمئن باشید که این اتهامات به اندازه اتهامات ناعادلانه یهودی ستیزی که هنگام اعتراض در دانشگاه ها برای دفاع از حق حیات فلسطینی ها به شما وارد می شود، بی اساس است.

چین و روسیه همواره در روز های سخت دوست و پشتیبان ما بوده اند. ما این دوستی را بسیار ارزشمند می دانیم.

نقشه راه ۲۵ ساله ایران و چین یک گام مهم در جهت ایجاد یک «شراکت جامع راهبردی» سودمند برای هر دو کشور بود؛ و ما تمایل داریم در آستانه ورود به نظم جدید جهانی، همکاری های گسترده تری در این مسیر با پکن برقرار سازیم. در سال ۲۰۲۳، دولت چین نقش مهمی در تسهیل عادی سازی روابط ما با عربستان سعودی ایفا کرد و از این طریق دیدگاه سازنده و رویکرد آینده نگرانه خود را در امور بین المللی به نمایش گذاشت.

روسیه یک هم پیمان راهبردی ارزشمند و همسایه ایران است و دولت من متعهد است که به گسترش و تقویت همکاری هایمان پایبند بماند. ما برای مردم روسیه و اوکراین آرزوی صلح داریم و دولت من آماده حمایت فعالانه از ابتکارات دیپلماتیک در جهت دستیابی به این هدف خواهد بود. دولت من همکاری های دوجانبه و چندجانبه با روسیه را – به ویژه در چارچوب هایی مانند بریکس، سازمان همکاری شانگهای و اتحادیه اقتصادی یوراسیا – در اولویت قرار خواهد داد.

با علم به اینکه صحنه جهانی از الگو های سنتی فراتر رفته است، دولت من متعهد است که روابط متقابل مفید خود را با بازیگران بین المللی نوظهور در جنوب جهان، به خصوص با کشور های آفریقایی، تقویت نماید. در این راستا، به دنبال ارتقا همکاری ها و تقویت مناسبات مان خواهیم بود.

ایران با کشور های آمریکای لاتین روابط مستحکمی دارد و دولت من در جهت حفظ و تعمیق آن به منظور پیشبرد توسعه، گفتگو و همکاری در همه زمینه های اقدام خواهد کرد.

همکاری بین ایران و کشور های آمریکای لاتین از آنچه در حال حاضر برقرار است، به مراتب ظرفیت های بیشتری دارد و ما پیگیر تقویت پیوندهایمان خواهیم بود.

روابط ایران و اروپا فراز و نشیب های زیادی داشته است. پس از خروج ایالات متحده از برجام (برنامه جامع اقدام مشترک) در ماه مه ۲۰۱۸، کشور های اروپایی یازده تعهد به ایران دادند تا توافق

هسته ای را نجات داده و تأثیر تحریم های غیرقانونی و یکجانبه ایالات متحده بر اقتصاد ما را تعدیل نمایند. از جمله این تعهدات می توان به تضمین انجام مبادلات بانکی به صورت مؤثر، حفاظت مؤثر از شرکت ها در برابر تحریم های ایالات متحده، و ترویج سرمایه گذاری در ایران نام برد. کشور های اروپایی تمام این تعهدات را نقض کرده اند، اما به طور نامعقولی انتظار دارند ایران به صورت یکجانبه به تمام تعهدات خود مطابق برجام عمل نماید.

با وجود این انحراف ها، من آماده برگزاری گفتگو های سازنده با کشور های اروپایی هستم تا با تلاش مشترک، روابطمان را بر پایه اصل برابری و احترام متقابل، به مسیر صحیح هدایت کنیم.

کشور های اروپایی باید دریابند که مردم ایران مردمی با افتخار هستند و حقوق و شان آنها را دیگر نمی توان نادیده گرفت. هرگاه قدرت های اروپایی به این واقعیت واقف شوند، تصور برساخته تفوق اخلاقی خود را کنار بگذارند و همچنین از بحران های ساختگی که مدت هاست بر روابط مان سایه افکنده عبور نمایند، فرصت های بسیاری برای همکاری بین ایران و اروپا وجود خواهد داشت که می توان مورد بررسی قرار داد.

فرصت های همکاری شامل همکاری های اقتصادی و فناورانه، امنیت انرژی، مسیر های ترانزیت، محیط زیست، همچنین مبارزه با تروریسم و قاچاق مواد مخدر، بحران پناهندگان و سایر حوزه ها هستند که همه اینها می توانند به نفع کشور های ما پیگیری شوند.

ایالات متحده آمریکا نیز باید به این درک رسیده باشد که ایران هرگز به زورگویی پاسخ نداده و نخواهد داد. ما در سال ۲۰۱۵ با حسن نیت وارد برجام شدیم و به تمام تعهداتمان به طور کامل عمل کردیم. اما ایالات متحده – بخاطر نزاع ها و انتقام های مربوط به حوزه سیاست داخلی خود – به طور غیرقانونی از توافق خارج شد و با تحمیل تحریم های یکجانبه فراسرزمینی، به مردم ایران – به ویژه در دوران پاندمی کرونا – زیان ها، رنج ها و آسیب های بی شمار، و به اقتصاد ما صد ها میلیارد دلار خسارت وارد نمود.

ایالات متحده عامدانه تصمیم گرفت که با راه اندازی جنگ اقتصادی علیه ایران، و همچنین با مبادرت به تروریسم دولتی از طریق ترور سردار قاسم سلیمانی – قهرمان نامی جهانی مبارزه با تروریسم که به خاطر موفقیت هایش در نجات مردم منطقه از داعش و گروه های وحشی مشابه شناخته می شود – نزاع ها را تشدید نماید. امروز جهان شاهد تبعات زیان بار این تصمیم است.

ایالات متحده آمریکا و متحدان غربی اش، نه تنها یک فرصت تاریخی را برای کاهش و مدیریت تنش ها در منطقه و جهان از دست دادند، بلکه به طور جدی معاهده منع گسترش (npt) را تضعیف نمودند چرا که نشان دادند هزینه های پایبندی به اصول عدم اشاعه می تواند از فواید احتمالی آن بیش تر باشد.

به واقع، ایالات متحده و متحدان غربی اش از رژیم عدم گسترش سوءاستفاده کرده اند تا- برخلاف برآورد های دستگاه های اطلاعاتی خود – بحرانی برساخته در مورد برنامه هسته ای صلح آمیز ایران ایجاد نمایند و از آن برای اعمال فشار مستمر بر مردم ما استفاده کنند. این در حالی که هم زمان به حمایت فعالانه و بی دریغ از اسرائیل – یک رژیم آپارتایدی تجاوزگرا که عضو پیمان ان. پی. تی نیست و به گواه همه شواهد دارنده سلاح هسته ایست – پرداختند.

می خواهم بار دیگر تأکید کنم که دکترین دفاعی ایران شامل ساخت سلاح های هسته ای نیست و ایالات متحده را فرامی خوانم تا از سوءمحاسبات گذشته اش درس گرفته و سیاست جدیدی متناسب با آن اتخاذ نماید. تصمیم گیران در واشنگتن باید دریابند که سیاستی که مبنای آن قرار دادن کشور های منطقه در مقابل یکدیگر باشد، نه در گذشته موفق بوده و نه در آینده موفق خواهد شد. آنها باید حقیقت ایران را بپذیرند و از تشدید تنش های موجود پرهیز نمایند.

مردم ایران به من یک مأموریت قوی داده اند تا با جدیت پیگیر تعامل سازنده در صحنه بین المللی – در حین پافشاری بر حقوق، عزت و نقش مستحق مان در منطقه و جهان – باشم. من از همه کسانی که مایل به پیوستن به این تلاش تاریخی هستند، دعوت به همکاری می نمایم.